

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Andrzej Wojtaszko

protokolant Katarzyna Chmiel

przy udziale D. S. z (...) Urzędu Skarbowego w G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 1 grudnia 2015 roku, 25 lutego, 31 marca i 2 czerwca 2016 roku sprawy:

A. S. syna F. i J. z domu T. urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

I. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., (...)-(...) P., ul. (...), będąc przedstawicielem płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 20 stycznia 2012r. do 20 stycznia 2014r. z wykorzystaniem takiej samej sposobności wbrew: art. 38§ 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2010r. Nr 51 poz. 307) pobrał i nie wpłacił w G. przy ul. (...) w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, za który pobrano zaliczki, na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych pracownikom wynagrodzeń za miesiąc grudzień 2011r., miesiące styczeń-grudzień 2012r. i za miesiące styczeń- grudzień 2013r., czym spowodował uszczuplenie należności publicznoprawnej w łącznej kwocie 14.650 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77§2 kks w zw. z art. 6 §2 kks w zw. z art. 9 §3 kks

II. w miejscu i okolicznościach jak w zarzucie I, zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 25 stycznia do 25 kwietnia 2014r wykorzystaniem takiej samej sposobności uporczywie nie wpłacał w G. przy ul (...) w terminie do 25 dnia miesiąca, za który pobrano podatek na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. podatku od towarów i usług w kwocie łącznej 1.576.099 zł wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące grudzień 2013r. oraz styczeń i marzec 2014r., czym naruszył art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2011r. Nr177, poz. 1054 ze zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks w zw. z art. 9 §3 kks

III. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., (...)-(...) G., ul. (...), zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki, działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 25 października 2013r. do 25 kwietnia 2014r. z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uporczywie nie wpłacał w G. przy ul. (...) w terminie do 25 dnia miesiąca, za który pobrano podatek na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. podatku od towarów i usług w kwocie łącznej 3.511.530 zł wynikającego ze złożonych deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące wrzesień-grudzień 2013r., luty, marzec 2014r., czym naruszył art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (tj. Dz. U. z 2011r. (...), poz. 1054 ze zm.)

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks w zw. z art. 9 §3 kks

IV. pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., (...)-(...) G. ul. (...), zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki, działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 30 kwietnia 2014r. do 22 maja 2015r. z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew art. 155 i 274 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015r. poz.

613) utrudniał w G. przy ul. (...) wykonanie czynności sprawdzających poprzez brak reakcji na wezwania Naczelnika (...) Urzędu Skarbowego w G. z dnia 15 kwietnia 2014r. -nr OB I-1/446-309/14/MF, z dnia 11 czerwca 2014r.; nr OB I-1/446-487/14/ML, z dnia 08 grudnia 2014r nr O. (...) /446-831/14/ML, z dnia 06 maja 2015r. nr OB 1- (...) -86/15 do złożenia deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiąc luty 2011 r. oraz następane okresy,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 83§ 2 k.k.s. w zw. z art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 9§3 k.k.s.

I. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż oskarżony w okresie objętym zarzutem pełnił funkcje prezesa zarządu spółki i zajmował się sprawami gospodarczymi spółki, kwalifikowanego z art. 77§ 1 i 2 k.k.s. w związku z art. 9§3 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. i za to na mocy art. 77§2 k.k.s. w związku z art. 23§ 1 i 3 k.k.s. wymierzę oskarżonemu karę grzywny w wysokości **20 (słownie: dwadzieścia) stawek dziennych** przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę **70 (słownie: siedemdziesiąt) złotych**;

II. oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych w punktach II – III aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż oskarżony w okresach objętych zarzutami pełnił funkcje prezesa zarządu każdej ze spółek i zajmował się sprawami gospodarczymi każdej spółki, kwalifikowanych z art. 57§ 1 k.k.s. w zw. z art. 9§3 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. każdy i za to na mocy art. 57§ 1 k.k.s. w związku art. 48§1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 50§1 k.k.s. wymierza oskarżonemu łącznie karę grzywny w wysokości **30.000,00 (słownie: trzydzieści tysięcy) złotych**;

III. na mocy art. 163 k.k.s. w zw. z art. 24 §1 k.k.s. za karę grzywny orzeczoną wobec oskarżonego w punkcie I wyroku czyni w całości odpowiedzialną posiłkowo (...) Sp. z o.o. w P.;

IV. na mocy art. 163 k.k.s. w zw. z art. 24§5 k.k.s. zobowiązuje (...) Sp. z o.o. w P. do zwrotu Skarbowi Państwa całości korzyści majątkowej uzyskanej z popełnienia przypisanego oskarżonemu w punkcie I wyroku przestępstwa skarbowego w kwocie 14.650,00 (słownie: czternaście tysięcy sześćset pięćdziesiąt) złotych;

V. uniewinnia oskarżonego **A. S.** od czynu zarzucanego w punkcie IV aktu oskarżenia;

VI. na mocy art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. zwalnia oskarżonego oraz podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów Sądowych, w tym na mocy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) od opłaty, a na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. w zakresie jakim uniewinniono oskarżonego kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

Sygn. akt: II K 913/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. została utworzona w 2008 roku. Podmiot ten prowadzi działalność gospodarczą z zakresu usług budowlanych i transportowych. Organem uprawnionym do reprezentowania spółki jest jednoosobowy zarząd. Od dnia 3 stycznia 2012 roku, funkcję prezesa zarządu spółki pełnił **A. S.**. Umowa spółki nie określa długości kadencji członka zarządu. Fakt powołania **A. S.** został ujawniony w rejestrze dnia 25 stycznia 2013 roku. Z uwagi na uprawomocnienie się dnia 26 czerwca 2015 roku wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe z dnia 12 czerwca 2014 roku (X K 195/12), skazującego **A. S.** za czyn z art. 270 § 1 k.k. w zb z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., dnia 8 stycznia 2016 roku (GD. VII NS-Rej.KRS/(...)), Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ postanowił o wykreśleniu nazwiska oskarżonego, jako prezesa zarządu.

W latach 2008-2014, rozliczenia (...) sp. z o.o. prowadzone były przez biuro (...) sp. z o.o., prowadzonego przez **J. P.**, które na zlecenie spółki zajmowało się obliczaniem podatków i wysyłaniem elektronicznych deklaracji podatkowych. Biuru rachunkowemu nie zostało udzielone pełnomocnictwo do rachunków bankowych spółki. W roku 2011, jako

osobę odpowiedzialną za terminową wpłatę podatku, spółka wskazała organowi podatkowemu A. S. – ówczesnego prokurenta. Wykonując obowiązki prezesa, A. S. był w kontakcie z biurem rachunkowym. Interesował się bieżącymi sprawami spółki i decydował o jej sprawach finansowych.

(...) sp. z o.o. nie złożyła w terminie sprawozdania finansowego spółki za rok 2013.

Dowody: zeznania świadka G. W. - k. 336; zeznania świadka J. P. k. 333, 337; odpis KRS - k. 8-11v; uchwała zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o. k. - 160a; kopia umowy spółki - k. 349-352; pismo z Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku wraz z załącznikami - k. 400-476; postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku - k. 409; zgłoszenie - k. 482; pełnomocnictwo - k. 490-494; umowa o obsługę księgową - k. 495-496;

(...) sp. z o.o. została utworzona w 2009 roku. Podmiot ten prowadzi działalność gospodarczą z zakresu usług budowlanych. Organem uprawnionym do reprezentowania spółki jest zarząd. Funkcję prezesa zarządu spółki pełni obecnie A. S.. Akt założycielski spółki nie określa długości kadencji członka zarządu. Fakt powołania A. S. na stanowisko prezesa zarządu został ujawniony w rejestrze dnia 9 października 2012 roku, funkcję tą oskarżony objął 10 września 2012 roku .

W latach 2009-2014, rozliczenia (...) sp. z o.o. prowadzone były przez biuro (...) sp. z o.o., prowadzonego przez J. P., które na zlecenie spółki zajmowało się obliczaniem podatków i wysyłaniem elektronicznych deklaracji podatkowych. Biuru rachunkowemu nie zostało udzielone pełnomocnictwo do rachunków bankowych spółki. Spółka nie wskazała organowi podatkowemu osoby odpowiedzialnej za terminową wpłatę podatku. Wykonując obowiązki prezesa, A. S. był w kontakcie z biurem rachunkowym. Interesował się bieżącymi sprawami spółki i decydował o jej sprawach finansowych.

Spółka nie złożyła sprawozdania finansowego spółki za lata 2013-2014.

Dowody: zeznania świadka G. W. - k. 336; zeznania świadka J. P. - k. 333, 337; odpis KRS i dokumentów z KRS - k. 115-122, k.498-503; kopia aktu założycielskiego spółki - k. 342-345; pismo z (...) Urzędu Skarbowego w G. wraz z załącznikami - k.481-502; pełnomocnictwo - k. 485-485v; umowa o obsługę księgową - k. 487-488

W okresie od stycznia 2012 roku do stycznia 2014 roku, (...) sp. z o.o. z/s w P. nie wpłacała w ustawowym terminie, tj. do 20. dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym doszło do pobrania zaliczki, na rachunek bankowy (...) Urzędu Skarbowego w G., zaliczek na podatek dochodowy z tytułu wynagrodzeń za pracę wypłaconych pracownikom za okres od grudnia 2011 roku do grudnia 2013 roku w łącznej kwocie 14.650 złotych, na którą złożyły się kwoty:

- 846 złote tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w grudniu 2011 roku;
- 775 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w styczniu 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w lutym 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w marcu 2012 roku;
- 450 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w kwietniu 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w maju 2012 roku;
- 783 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w czerwcu 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w lipcu 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w sierpniu 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w wrześniu 2012 roku;

- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w październiku 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w listopadzie 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w grudniu 2012 roku;
- 795 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w styczniu 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w lutym 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w marcu 2013 roku;
- 342 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w kwietniu 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w maju 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w czerwcu 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w lipcu 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w sierpniu 2013 roku;
- 335 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w wrześniu 2013 roku;
- 377 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w październiku 2013 roku;
- 377 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w listopadzie 2013 roku;
- 377 złotych tytułem zaliczek na podatek dochodowy od wynagrodzeń wypłaconych w grudniu 2013 roku;

Dowody: zawiadomienia karno-skarbowe - k. 1, 3, 99; karta weryfikacji deklaracji rocznej - k. 100; listy zaległości - k. 2, 4, 41, 100, 171-172, 266-268; karta kontowa - k. 35; deklaracja - k.70-70v;

W okresie od grudnia 2013 roku do marca 2014 roku (...) sp. z o.o. z/s w P. dokonywała odpłatnych dostaw towarów. Mimo to, podmiot ten nie dochował ustawowych terminów i nie wpłacił, na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G., łącznej kwoty 1.576.099 złotych, na którą złożyły się kwoty:

- 1.643 złote tytułem podatku VAT za dostawę towarów w grudniu 2013 roku
- 10.511 złotych tytułem podatku VAT za dostawę towarów w styczniu 2014 roku;
- 1.563.945 złote tytułem podatku VAT za dostawę towarów w grudniu marcu 2014 roku;

Dowody: zawiadomienia karno-skarbowe - k. 83, 136; listy zaległości - k. 40, 171-172, 266-268; karta kontowa - k. ; deklaracje k. 150

W okresie od września 2013 roku do marca 2014 roku (...) sp. z o.o. z/s w G. dokonywała odpłatnych dostaw towarów. Mimo to, podmiot ten nie ustawał terminów i nie wpłacił, na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G., łącznej kwoty 3.511.530 złotych, na którą złożyły się kwoty:

- 942.571 złotych tytułem podatku VAT za dostawę towarów we wrześniu 2013 roku;
- 17.206 złotych tytułem podatku VAT za dostawę towarów w październiku 2013 roku;
- 1.382.495 złotych tytułem podatku VAT za dostawę towarów w listopadzie 2013 roku;

- 9.123 złote tytułem podatku VAT za dostawę towarów w grudniu 2013 roku;
- 14.067 złotych tytułem podatku VAT za dostawę towarów w lutym 2014 roku;
- 1.146.068 złote tytułem podatku VAT za dostawę towarów w marcu 2014 roku;
-

Dowody: zawiadomienia karno-skarbowe - k. 114, 135; listy zaległości - k. 40, 265; karta kontowa - k. ; deklaracje - k. 124-125, 152-153

Według biegłych z zakresu psychiatrii, oskarżony A. S. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Intelktualnie funkcjonuje na poziomie normy. Ujawnia cechy organicznego uszkodzenia centralnego układu nerwowego, co przejawia się łagodnymi obniżeniami w zakresie pamięci krótkotrwałej. Występują u niego zaburzenia adaptacyjne – reakcja depresyjno-lękowa, która jest reakcją na tragiczną śmierć syna. W czasie dokonania zarzucanych mu czynów nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do ich rozpoznania i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia, A. S. może uczestniczyć w czynnościach procesowych, ale stan psychiczny nie pozwala mu na prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Dowód: opinia sądowopsychiatryczna - k. 354-356;

W okresie od 15 kwietnia 2014 roku do 6 maja 2015 roku, Naczelnik Urzędu Skarbowego w G. skierował do (...) sp. z o.o. cztery wezwania do złożenia korekty deklaracji VAT-7 za luty 2011 roku oraz następne okresy rozliczeniowe. Wezwania te każdorazowo odebrane zostały przez pracowników biura rachunkowego – spółki Kancelaria (...) sp. z o.o. I tak:

- 1) wezwanie o numerze OB I-1/446-309/14/MF z dnia 15 kwietnia 2014 roku odebrane zostało dnia 22 kwietnia 2014 roku przez G. W.;
- 2) wezwanie o numerze OB I-1/446-487/14/MF z dnia 11 czerwca 2014 roku odebrane zostało dnia 26 czerwca 2014 roku przez S. K.;
- 3) wezwanie o numerze OB I-1/446-831/14/MF z dnia 8 grudnia 2014 roku odebrane zostało dnia 23 grudnia 2014 roku przez S. K.;
- 4) wezwanie o numerze OB 1-(...)-86/15 z dnia 6 maja 2015 roku odebrane zostało dnia 18 maja 2015 roku przez S. K.;

(...) sp. z o.o. nie zastosowała się do wezwania organu. Działająca za Kancelarię (...) sp. z o.o. J. P. poinformowała natomiast, iż nie ma możliwości skorygowania deklaracji za rok 2011 i lata następne, gdyż dokumentacja źródłowa została zabezpieczona na potrzeby postępowania VI Ds 7/13 Prokuratury Okręgowej w Gdańsku.

Dowody: zeznania świadka G. W. - k. 331; zawiadomienie karnoskarbowe - k. 235; potwierdzenia odbioru - k. 236-236a, 252; wezwania do złożenia korekty deklaracji VAT-7 - k. 237, 238, 250, 253; pismo J. P. wraz z kopią postanowienia o żądaniu wydania rzeczy - k. 246-249;

Przesłuchiwany na rozprawie dnia 1 grudnia 2015 roku, oskarżony A. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

Vide: wyjaśnienia oskarżonego A. S. - k. 336;

A. S. był czterokrotnie karany.

Dowody: karta karna - k. 313-315; odpisy wyroków - k. 358-363;

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na treści zebranych dokumentów urzędowych. Sąd dał wiarę tym dokumentom, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji i prawem przepisanej formie. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności. Są one przejrzyste. Sąd nie znalazł żadnych podstaw dla podważenia ich wartości dowodowej. Na ich podstawie odtworzyć można szczegółowy i spójny obraz nieprawidłowości w wypełnianiu zobowiązań podatkowych, jakich dopuściły się podmioty (...) sp. z o.o. z/s w P. oraz (...) sp. z o.o. z/s w G.. W jasny sposób wskazują zakres zaległości fiskalnych i daty zaistnienia zdarzeń, które doprowadziły do ich powstania.

Świadkowie **J. P. i G. W.** opisały faktyczny podział obowiązków związanych z rozliczeniami (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. i potwierdziły, że w okresach objętych zarzutami, obie spółki korzystały z usług biura (...) sp. z o.o. A. S. zajmował się w tym czasie sprawami finansowymi spółek, mając wyłączny dostęp do rachunków bankowych. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, gdyż były konsekwentne logiczne i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie ci nie mieli żadnych powodów, by świadczyć na niekorzyść oskarżonego.

Sąd oparł się na opinii biegłych z zakresu medycyny sądowej, gdyż została ona wydana przez osobę posiadającą niezbędne kwalifikacje i doświadczenie zawodowe we wskazanej dziedzinie nauki. Jest przejrzysta, spójna i pełna. Formułuje ona jasne odpowiedzi na pytania postawione w postanowieniu o dopuszczeniu tego dowodu. Nie była również kwestionowana przez żadną ze stron.

Oskarżony A. S. zaprzeczył zarzutom sformułowanym w akcie oskarżenia i odmówił składania wyjaśnień. Tym niemniej, obrońca oskarżonego starał się wykazać, że przez część okresów wymienionych w zarzutach, nie pełnił już funkcji prezesa zarządu. Obrońca wskazał w tym miejscu na treść aktów założycielskich spółek, które nie określają długości trwania kadencji członków zarządu. Obrońca trafnie wskazał, że zgodnie z art. 202 § 1 k.s.h., w takim przypadku, mandat członka zarządu wygasa z dniem odbycia zgromadzenia wspólników zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za pierwszy **pełny rok** obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu (k. 371). Należy jednakże zauważyć, że A. S. został powołany na stanowiska prezesa obu spółek w 2012 roku, tj. odpowiednio 3 stycznia 2012 roku oraz nie później niż 9 października 2012 roku (w toku postępowania nie przeprowadzono dowodu z dokumentu w postaci stosownej uchwały zgromadzenia wspólników (...) sp. z o.o.). Stąd, pierwszy pełny rok pełnienia przez A. S. funkcji prezesa zarządu tych spółek należy uznać rok 2013. Zatem należy domniemać, że w normalnych okolicznościach, uchwały o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za rok 2013 zostałyby podjęte w połowie 2014 roku (wzorem uchwał z innych lat). Tym niemniej spółki, zarówno (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. nie złożyły w terminie sprawozdań finansowych za rok 2013 ((...) sp. z o.o. uczyniła to dnia 9 marca 2015 roku (vide odpis KRS – k. 306) – w związku z czym można domniemać, że do zatwierdzenia sprawozdań finansowych spółek najprawdopodobniej wówczas nie doszło. W związku z powyższym, należy uznać, że oskarżony pozostawał prezesem zarządu wymienionych spółek przez całość okresów wymienionych w akcie oskarżenia. Nawet w razie poczynienia odmiennych ustaleń, należałoby podkreślić, że A. S. zajmował się sprawami gospodarczymi spółek na zasadzie faktycznego wykonywania. Z zeznań świadka J. P. wynika, że oskarżony był informowany o kwotach wynikających ze sporządzonych deklaracji podatkowych (k. 337), nadto przesyłano mu drogą elektroniczną skany korespondencji. Upoważnienie do kont spółki miał wyłącznie A. S. (k. 333). Nadto, należy zauważyć, że oskarżony podpisywał się pod dokumentami wytwarzanymi przez spółkę, w tym pod sprawozdaniem finansowym za rok 2012 (k. 459-469) oraz rok 2014 (k. 440-451).

W mowie końcowej, obrońca A. S. podniósł również, że brak jest podstaw do przyjęcia, że oskarżony pełnił funkcję prezesa zarządu (...) sp. z o.o. od dnia 1 stycznia 2012 roku, gdyż wpis do KRS dokonano dopiero w 2013 roku. Należy w tym miejscu podkreślić, że wpis do KRS dotyczący osoby wchodzącej w skład organu spółki ma jedynie charakter deklaracyjny, natomiast uprawnienia (mandat) do pełnienia funkcji członka zarządu osoba powołana nabywa z

chwila określona w uchwale zgromadzenia wspólników. Zgromadzenie wspólników (...) sp. z o.o. powołała A. S. na stanowisko prezesa zarządu z dniem 3 stycznia 2012 roku (k. 160a).

Brak jest również podstaw, by przyjąć, że w okresie objętym zarzutami, oskarżony przestał zajmować się sprawami spółki pod wpływem przeżyć związanych ze śmiercią syna. Z opinii biegłych z zakresu psychiatrii (k. 353-356) wynika bowiem, że w 2014 roku, na zlecenie Sądu Okręgowego w Gdańsku przeprowadzono badanie psychiatryczne A. S., które wykazało, iż stan psychiczny, w jakim znajdował się on po zabójstwie syna nie uniemożliwiał mu efektywnego funkcjonowania, lecz mógł jedynie okresowo obniżyć jego jakość.

Ponieważ A. S. przebywał na stałe na terenie Republiki Federalnej Niemiec, prowadzenie postępowania przygotowawczego podczas jego nieobecności było w pełni uzasadnione. W toku postępowania podjęto szereg czynności, mających na celu ustalenie miejsca pobytu oskarżonego w kraju. W szczególności, przesłuchana w charakterze świadka G. W. zeznała, iż nie wie, czy A. S. zamieszkuje w Polsce, a ona nie ma z nim żadnego kontaktu (k. 88). Z informacji Centrum Personalizacji Dokumentów MSW (k. 45) wynika, że dnia 10 maja 2014 roku oskarżony wymeldował się z G. (ul. (...)) i udał się na pobyt stały do Niemiec. Nadto pismem z dnia 19 marca 2015 roku (k. 207), późniejszy obrońca oskarżonego, adw. B. G., poinformował, iż na ówczesnym etapie postępowania nie był umocowany do reprezentowania oskarżonego w przedmiotowej sprawie.

Ustalony stan faktyczny stanowił podstawę do przypisania A. S. czynów zarzucanych mu w punktach I., II. i III. aktu oskarżenia, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. oraz dwóch wykroczeń skarbowych z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

W odniesieniu do czynu opisanego w punkcie I. aktu oskarżenia, należy stwierdzić, iż (...) sp. z o.o., zatrudniając pracowników, a zatem będąc „zakładem pracy”, była płatnikiem w myśl art. 31 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. W przedmiotowym postępowaniu, w sposób nie budzący wątpliwości wykazano, że w kolejnych miesiącach, w okresie od dnia 20 stycznia 2012 roku, aż do dnia 20 stycznia 2014 roku, podmiot ten, działający przez swe organy nie dochował ustawowych terminów, nie wpłacając na rachunek (...) Urzędu Skarbowego w G. zaliczek potrąconych z wypłaconych wynagrodzeń za pracę. Łączne kwota przeterminowanych zaliczek ze wskazanego tytułu w tym okresie wyniosła przy tym 14.650 złotych. Zgodnie z art. 53 § 14 k.k.s., była to zatem „kwota małej wartości”, nie przekraczająca w czasie popełnienia czynu dwustukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Należy w tym miejscu zauważyć, że znamię czasownikowe "nie wpłaca" wymienione w art. 77 k.k.s. polega, na zaniechaniu uiszczenia pobranego podatku na rzecz organu podatkowego. Przy czym, niewpłacenie na rachunek organu podatkowego obliczonego i pobranego podatku nie musi polegać na fizycznym przejęciu przez płatnika kwoty stanowiącej jego równowartość (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 roku w sprawie IV KKN 427/98). Wystarczy, że dokonano jego potrącenia, tj. wypłacono pracownikowi kwotę pieniężną po odliczeniu podatku podlegającego pobraniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 1999 roku w sprawie III KKN 434/97) – bez względu na to, czy potrącający ją płatnik posiada środki finansowe na odprowadzenie pobranego podatku, działalność gospodarczą, spłatę zobowiązań, wypłatę wynagrodzeń itd. (vide: wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., IV KKN 427/98; wyrok SN z dnia 2 sierpnia 2002 r., IV KKN 426/98). Na gruncie prawa karnego skarbowego nie działa przy tym kontratyp stanu wyższej konieczności. Ewentualne problemy finansowe płatnika mogą być natomiast uwzględniane przy rozważaniu rodzaju i rozmiaru kary za czyn z art. 77 § 1 lub 2 k.k.s. (vide: postanowienie Sądu Wyższego z dnia 27 marca 2003 r., I KZP 2/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 57).

W odniesieniu do czynów zarzucanych A. S. w punktach II. i III. aktu oskarżenia, należy stwierdzić, iż przedmiotowe postępowanie wykazało, że spółki (...) sp. z o.o. (w okresie od 25 stycznia 2014 do 25 kwietnia 2014) oraz (...) sp. z o.o. (w okresie od 25 października 2013 roku do 25 kwietnia 2014 roku) nie wpłaciły w terminie (tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy) należnego podatku od towarów i usług. Powtarzalność zachowań, długotrwałość opóźnień w uiszczeniu należności publicznoprawnych świadczą o uporczywości w działaniu tych podmiotów.

Przepis art. 9 § 3 k.k.s. pozwala na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, która była wprawdzie nie wypełniła osobiście znamion przestępstwa skarbowego, lecz która pełniła określoną funkcję na rzecz podmiotu zbiorowego, ponoszącego odpowiedzialność podatkową, tj. zajmowała się sprawami gospodarczymi, a w szczególności sprawami finansowymi tego podmiotu. A. S., będąc prezesem zarządu, pełnił taką funkcję w (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. Przy czym przedmiotowe postępowanie wykazało, że rola oskarżonego w zarządzaniu przedsiębiorstwami nie była czysto formalna, gdyż faktycznie podejmował on decyzję w kwestiach finansowych spółek, mając dostęp do ich rachunków bankowych. Mimo iż szczegółowymi rozliczeniami spółki zajmowali się bezpośrednio pracownicy biura rachunkowego (spółki Kancelaria (...) sp. z o.o.), możliwe było pociągnięcie A. S. do odpowiedzialności karnoskarbowej za czyny wymienione wyżej czyny. Należy zauważyć, że ani władze, ani pracownicy biura rachunkowego nie zostali upoważnieni do dysponowania kontami spółek, nie mieli dostępu do ich środków finansowych, tak więc nie mieli fizycznej i faktycznej możliwości dokonywania płatności w mieniu i na zlecenie spółek (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. Biuro nie miało zatem możliwości podjęcia działania zgodnego z prawem. W takiej też sytuacji faktycznej należało przyjąć, że podmiotem czynu zabronionego jest osoba kierująca spółkami, tj. prezes zarządu obu spółek - oskarżony A. S..

Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, iż w czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów, zachodziła jakakolwiek okoliczność wyłączająca ich kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę A. S.. Nie był on w szczególności ograniczony w możliwości rozpoznania znaczenia i konsekwencji swojego czynu przez chorobę psychiczną, niedorozwój umysłowy lub czasowe zaburzenie czynności psychicznych. Oskarżony jest i już w trakcie popełniania czynów był osobą dorosłą. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego.

Stopień szkodliwości społecznej czynów A. S. należy określić jako niemały. Zachowania oskarżonego objawiły się w stosunkowo długim okresie czasu. Nadto suma uszczupień należności publicznoprawnych, będące skutkiem zaniechań oskarżonego, na jawią się jako stosunkowo wysokie. Zaległości podatkowe (...) sp. z o.o. oraz (...) sp. z o.o. nie zostały do momentu wydania wyroku pokryte.

Sąd stwierdził, iż, w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku skazującego. I tak:

- 1) W punkcie I. sentencji wyroku, za przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 70 złotych;
- 2) W punkcie II. sentencji wyroku, za dwa wykroczenia skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. (punkty II. i III. aktu oskarżenia), Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 30.000 złotych. Warto w tym miejscu zauważyć, że oskarżyciel skarbowy domagał się wymierzenia za wskazane czyny dwóch kar grzywny, po 30.000 złotych. Orzeczenie takie byłoby niedopuszczalne ze względu na treść art. 50 § 1 k.k.s., który nakazuje w takim przypadku orzeczenie łącznej kary grzywny – w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę.

Na niekorzyść A. S. przemawiają okoliczności wpływające na ocenę szkodliwości społecznej czynów, tj. wzgląd na długotrwałość naruszeń i rozmiar spowodowanych uszczupień publicznoprawnych. Za okoliczność obciążającą należy uznać także uprzednią karalność oskarżonego. Należy dodać, że dwa spośród zapadłych wyroków, wydano przed pełnieniem badanych czynów.

Na korzyść oskarżonego przemawia jedynie stan jego zdrowia (depresja), jaki objawił się w listopadzie 2013 roku, w związku z tragedią rodzinną.

Przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości społecznej przypisanych czynów, orzeczonych kar nie sposób uznać za nadmiernie surowe.

Zdaniem Sądu kary grzywny w zasądzonej wysokości, spełnią cele kary w zakresie prewencji indywidualnej, wpłyną bowiem na oskarżonego wychowawczo i spowodują, że nie będzie on w przyszłości popełniał przestępstw oraz

spowodują u niego przekonanie o nieopłacalności popełniania tego rodzaju przestępstw i wykroczeń skarbowych w przyszłości, jak również uczynią zadość wymaganiom w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Zdaniem Sądu ilość stawek dziennych wymierzonych w ramach orzeczonej kary grzywny za przestępstwo jak i grzywna kwotowo orzeczone za wykroczenie skarbowe są adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów oraz stopnia jego zawinienia, jak też uwzględnia niewątpliwą korzyść majątkową jaką spółka osiągnęła z przypisanych oskarżonemu czynów. Ustalając wysokość stawki dziennej jak i grzywny kwotowej Sąd uwzględnił aktualną sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego – posiada stały dochód, jest osobą z wyższym wykształceniem. W ocenie Sądu tak uiszczona grzywna jest on w stanie uiścić, kwoty te nie wykraczają poza jego potencjalne możliwości zarobkowe i płatnicze.

Jednakże orzekając karę grzywny za przestępstwo skarbowe, Sąd nie dopatrył się spełnienia przesłanek z art. 69§ 1 i 2 k.k. w zw. z art. 20§ 1 i 2 k.k.s. /przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s./ aby zawiesić warunkowo wykonanie kary wobec oskarżonego tytułem próby. Sąd bowiem mając na względzie karalność oskarżonego uznał, iż orzeczenie kary grzywny za przestępstwo skarbowe z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie będzie wystarczające do osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary.

Z uwagi na to, że w związku z przestępstwem skarbowym zarzucanym A. S. w punkcie I. aktu oskarżenia, (...) sp. z o.o. odniosła korzyść majątkową, w punkcie III. sentencji wyroku Sąd uczynił tę spółkę posiłkowo odpowiedzialną za karę grzywny orzeczoną w punkcie I. sentencji wyroku oraz zobowiązał ją do zwrotu uzyskanej korzyści (punkt IV. sentencji wyroku).

Sąd stwierdził jednocześnie, że przedmiotowe postępowanie nie dostarczyło podstaw do przypisania A. S. czynu z punktu IV. aktu oskarżenia, kwalifikowanego z art. 88 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Z jednej strony, w ocenie Sądu, oskarżyciel nie przedstawił wystarczających dowodów, a był to proces kontradiktoryjny, pozwalających uznać, że A. S. wiedział o wezwaniach kierowanych do (...) sp. z o.o. przez Naczelnika Urzędu Skarbowego. Jasnym jest bowiem, że dokonywanie rozliczeń i sporządzanie deklaracji, w tym korekt deklaracji, należało do obowiązków biura (...) sp. z o.o., wynikających z umowy – w przeciwieństwie do wpłacania podatku, które było obowiązkiem oskarżonego. Prawdopodobne jest zatem, że Kancelaria (...) sp. z o.o., nie informowała oskarżonego o otrzymanych wezwaniach, które odbierane były jedynie przez pracowników spółki – na potwierdzeniach odbioru brak jest podpisów oskarżonego (k. 236-236a, 252). Z drugiej strony natomiast, z zebranych dowodów wynika, że (...) sp. z o.o. nie była w ogóle w posiadaniu dokumentacji źródłowej, umożliwiającej złożenie deklaracji, gdyż dokumentacja ta miała zostać zatrzymana na potrzeby postępowania prowadzonego przez Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gdańsku (k. 246a-249). O czym organ podatkowy informowany był przez J. P. (k. 246). Tym samym, brak jest podstaw, by uznać, że w badanym przypadku, jakkolwiek osoba działała w zamiarze utrudnienia przeprowadzenia czynności sprawdzających, a więc w zamiarze popełnienia czynu z art. 83 § 1, czy też § 2 k.k.s. W związku z tym, należało uniewinnić A. S. od popełnienia czynu z punktu IV. aktu oskarżenia (punkt V. sentencji wyroku), z uwagi na to, że czynu nie popełniono (art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Sąd zwolnił oskarżonego oraz podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posiłkowej od zapłaty kosztów sądowych, co częściowo uzasadnione było uznaniem, że wobec nałożenia stosunkowo wysokich kar grzywny oraz znacznego zadłużenia w zakresie należności publiczno prawnych uiszczenie kosztów postępowania mogłoby być zbyt uciążliwe. Częściowo zaś faktem, że w zakresie czynu z punktu IV. aktu oskarżenia wydano wyrok uniewinniający.